

164 000 Kr. paa det, og saa opgav de det. Ved Hvide Sande er man begyndt med en Bevilling paa 127 000 Kr.; man kom op paa 3 Mill. Kr., og saa fik man endda ikke noget for dem. Man forlanger nu en Bevilling paa 2 1/2 Mill. Kr. Jeg vil haabe, at man i alt Fald nu har gjort Beregningerne bedre, end man tidligere har gjort dem.

Jeg vil ogsaa gerne understrege en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem fra Rønne. Han sagde: Det vil ikke være muligt at bygge en Fiskerihavn ved Hvide Sande, hvor egentlig søgaaende Fiskerskibe kan gaa ind, saadan som de kan ved Thyborøn og Esbjerg. Det tror jeg er meget rigtigt, men saa tror jeg rigtignok, at man lige saa godt kunde løse Fiskerispørgsmaalet ved Gødelen. Jeg antager, at Indsejlingsforholdene vilde blive fuldt ud lige saa gode ved Gødelen som ved Hvide Sande. Det var det, Ingeniør Neergaard gentagne Gange sagde her i Tinget, at der vilde blive meget vanskelige Besejlingsforhold ved Hvide Sande, og andre Teknikere har sagt, at denne Bevilling her vilde kun være en Begyndelse.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Gunnar Fog-Petersen). Det ærede Medlem mente, at man ved en Ferskvandstilstand kunde opnaa, at saadanne Arealer som Tipperne kunde inddæmme og benyttes til Agerbrug. Ja, man kan naturligvis gøre det, men jeg har den Tro, at disse Arealer ikke er tilstrækkelig gode til, at man der vil kunne drive et varigt Landbrug med Fordel. Jeg tror, at den bedste Udnyttelse af dem er netop den, der sker nu, at de holdes som Enge. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at man i Længden kan bruge dem som Agerland. Jeg har gjort i alt Fald nogen Erfaring i de 25 Aar; jeg har dyrket Jord op, og min Erfaring taler ikke til for, at man her kan drive et frugtbringende Landbrug i en lang Aarrække.

Det ærede Medlem fra Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Lambæk) udtalte i Gaar lidt af en Bebrejdelse imod mig, fordi jeg havde omtalt det uheldige i, at man fra de nordlige Lodsejeres Side uden selv at skulle yde Bidrag dertil, havde kunnet kræve et Udløb ved Hvide Sande og faa Erstatning, naar det viste sig, at Ordningen havde uheldige Virkninger. Jeg rettede ikke her nogen personlig Bebrejdelse mod nogen, det kan jo meget godt være, at vedkommende Lodsejere virkelig er blevet overrasket ved Virkningerne af denne Gennemskæring ved Hvide Sande; men jeg mener, at Forholdet det hele taget er uheldigt. Det giver ikke

disse Lodsejere det fulde Ansvar overfor de Krav, som de stiller, og det synes jeg er uheldigt i en saa vigtig Sag som denne.

Jeg har forstaaet, at der i dette Ting er nogen Stemning for nu at gaa til en endelig Ordning, og det kan være rimeligt. Og jeg har forstaaet, at der hos mange er Sympati for at gaa til den her foreslaaede Løsning. Men jeg har ogsaa haft Indtrykket af, at man fra alle Sider var ængstelig for det, man her skulde skride i Lag med, ængstelig for, at Følgerne skulde blive andre end dem, man her forudser. Derfor henstiller jeg, at Sagen bliver prøvet meget nøje i et Udvalg. Det ærede Medlem fra Hjerring (Vanggaard) mente, at vi havde vundet Erfaringer gennem de Beløb, der var givet ud, og at vi kunde blive retledet ved dem. Ja, det er muligt, men jeg vil dog sige, at Erfaringerne vistnok alligevel ikke er af den Beskaffenhed, at de vil kunne sige os meget om, hvilke Udgifter vi senere vil komme til, hvis vi virkelig vil gennemføre dette Lovforslag. Jeg er ikke Tekniker og ikke Ingeniør og kan derfor ikke sige, om alt, hvad Sagkundskaben siger, vil slaa til, men jeg kan sige, at det er min absolute Overbevisning efter de Erfaringer, vi har gjort derude, at vi vil komme til ganske anderledes betydelige Udgifter end de foreslaaede. Jeg kan meget godt forstaa det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen), som for sit Vedkommende gav Luft for sin Ængstelse ved at gaa med til de foreslaaede Udgifter.

Jeg kunde tænke mig, at mange ærede Medlemmer, som ikke kender Sagen paa Aastedet og ikke har haft Lejlighed til at sætte sig grundigt ind i den, kan nære nogen Ængstelse for overhovedet at tage en afgjort Stilling til Spørgsmaalet, inden det er ganske anderledes afklaret for dem, end det nu kan være. Thi det er et vigtigt Spørgsmaal, et Spørgsmaal om mange Menneskers Velfærd. Og jeg vil endnu en Gang lægge det høje Ting paa Sinde, at Beboerne ved den sydlige Ende har Alderstidshævd paa den Tilstand, der nu er; og skal den ændres, fordi det antages, at der kan indvindes saa store Værdier, at man maa gaa til denne Forandring, har de ogsaa Krav paa at faa Erstatning for de Tab, der derved paabyrdes dem. Hermed skal jeg slutte de Bemærkninger, jeg har at gøre. Jeg haaber, at Sagen maa komme i Udvalg og der blive underkastet en grundig Overvejelse.

Ministeren for offentlige Arbejder
(Hassing-Jørgensen): Det ærede Medlem